Р Е Ш Е Н И Е
№ 45264

гр. София, 17.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **12043** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано е по жалба на „Доверие 2000“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес [населено място], с управител С. Г. Л., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане АУПДВ №РД-02-16-690/23.04.2025г., издаден от Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.

С Определение № 3610 от 28.01.2026 г., постановено по адм. дело № 2043/2025 г. Административен съд София – град е оставил отменил по жалба на „Доверие 2000“ ЕООД, Решение № РД-15-32/16.10.2025г. на Министъра на иновациите и растежа, с което е оставена без разглеждане жалбата на дружеството срещу АУПДВ № РД-02-16-690/23.04.2025г., издаден от Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 и на основание чл. 88, ал. 2 от АПК АССГ е върнал преписката на Министъра на иновациите и растежа за произнасяне с решение по същество.

С Определение № 4621/28.04.2026 г. по адм. д. № 3731/2024 г. на ВАС, Първо отделение, е отменено Определение № 3610 от 28.01.2026 г., по адм. дело № 2043/2025 г. по описа на Административен съд София – град, като делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по разглеждане на жалбата на „Доверие 2000“ЕООД срещу Акт за установяване на публично държавно вземане АУПДВ №РД-02-16-690/23.04.2025г., издаден от Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и

Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.
С оспорения акт за жалбоподателя е установено публично държавно вземане в размер на 341 927,75 лв., представляващо недължимо платени суми, финансирани със средства от ЕСИФ, по договор № BG 16RFOP002-3.004-0073-C02/27.11.2018 г., по проект „Ефективно използване на ресурсите с СТРИМОНА СТРОЙ ЕООД”.
По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт се иска неговата отмяна, като според жалбоподателя, същият е издаден в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят сочи, че е получил безвъзмездна финансова помощ за възстановяване на разходи за закупен актив – „Робот за четиристранна обработка на метални профили“ с доставчик „Каммартон България“ ЕООД. Изтъква, че в определения срок машината е доставена, инсталирана и въведена в експлоатация в търговския обект на бенефициента, което е надлежно удостоверено от Управляващия орган в рамките на процедурата по верифициране по чл. 62, ал. 1 и 3 от ЗУСЕСИФ, като е потвърдена допустимостта на извършените разходи. В този смисъл не е налице каквото и да е съмнение, че средствата са изразходвани законосъобразно и по предназначение, поради което твърденията за неизпълнение са неоснователни. Обстоятелството, че впоследствие поради възникнала повреда, възпрепятстваща нормалното функциониране на машината, договорът с доставчика „Каммартон България“ ЕООД е бил прекратен, не променя факта на първоначално правилното изпълнение. Жалбоподателят поддържа, че е имал готовност да стартира нова процедура за избор на доставчик на оборудване, но последвалите тежките икономически последици след пандемията COVID-19 са го поставили в обективна невъзможност да планира дори на краткосрочни постъпления, поради което провеждането на процедура по избор на нов доставчик не се е състояла. Счита, че в случая намира приложение разпоредбата на чл. 6.5. от административния договор, според която възстановяване не се изисква при възникване на обстоятелства от извънреден характер, които бенефициентът при полагане на дължимата грижа не е могъл или не е бил длъжен да предвиди към датата на подаване на проектното предложение или не е могъл да предотврати. Изтъква, че епидемиите и карантината са изрично посочени като такива обстоятелства, като в случая именно COVID-19 пандемията и наложената карантина са оказали пряко въздействие върху изпълнението на индикаторите по проекта, включително и върху неподаването на финалния отчет. Така изложената последователност от обективни събития изключва наличието на каквото и да е субективно отношение за неизпълнението на договора. Навеждат се и доводи, че в производството по издаване на процесния АУПДВ е било нарушено правото на защита на жалбоподателя, доколкото така наведените възражения не са били обсъдени и съобразени от издателят на акта.
В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, не се явява и не се представлява.
Ответникът Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа се представлява от юрист П., който оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представени са допълнителни писмени бележки, в които са изложени аргументи по съществото на спора.
Административен Съд С. - град, I отделение, 11-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна следното:
От доказателствата по делото се установява, а и не се спори между страните, че на 27.11.2018 г. между „СТРИМОНА СТРОЙ“ ЕООД (ново име „ДОВЕРИЕ 2000“ ЕООД) и УО на ОПИК е

подписан административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № BG16RFOP002-3.004-0073-C02 по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP002-3.004 „Подкрепа за пилотни и демонстрационни инициативи за ефективно използване на ресурсите“, въз основа на одобрен за финансиране проект „Ефективно използване на ресурсите в СТРИМОНА СТРОЙ ЕООД“. Като дейност 1 по проекта е предвидено придобиване на ДМА, свързано с намаляване на суровини и управление на отпадък, в конкретната ситуация - „Робот за четиристранна обработка на метални профили“ на стойност, съгласно одобрения бюджет 542 743,00 лв., от които безвъзмездна финансова помощ (БФП) в размер на 379 920,10 лв., като останалите дейности 2, 3 и 4 за мултиплициране на дейностите по проекта са за сметка на бенефициента и не участват при формирането на бюджета. В изпълнение на така заложената дейност, на 18.03.2019 г. бенефициентът е сключил договор за доставка на „Робот за четиристранна обработка на метални профили“ (за изпълнението на дейност 1) с избрания изпълнител „Каммартон България“ ЕООД. Договорът за изпълнение е със срок на доставка 60 календарни дни.

На 25.04.2019 г. бенефициентът е предявил Искане за плащане № 1, в което е отразил, че типът на исканото плащане е „междинно“ (л. 80 от делото). Съгласно представения приемо-предавателен протокол, доставения от „Каммартон България“ ЕООД „Робот за четиристранна обработка на метални профили“ е прегледан в базата на производителя и е приет без забележки на дата 03.04.2019 г. (л. 86 от делото). На 10.06.2019 г., на основание на визирания договор и след като междинното искане за плащане е верифицирано изцяло, на бенефициента била изплатена сумата в размер на 341 927,75 лв.

Във връзка с гарантиране спазването на правилата за допустимост на разходите, УО извърши допълнителна последваща проверка спрямо бенефициентите на етап мониторинг на изпълнението по сключените административни договори по процедурата. При извършената проверка, е установено, че към 23.02.2021 г. по АДБФП № BG16RFOP002-3.004-0073-C02 не е представен финален отчет. В тази връзка, с кореспонденция № BG16RFOP002-3.004-0073-C02-M023 от бенефициента е изискано разяснение във връзка с изтекъл срок за представяне на Финален технически и финансов отчет и финално искане за плащане. В отговор на същото, с кореспонденция № BG16RFOP002-3.004-0073-C02-M024 от 02.03.2021 г. постъпва искане от бенефициента за прекратяване по взаимно съгласие на сключения административен договор (л. 91-93 от делото). В тази връзка, с кореспонденция № BG16RFOP002-3.004-0073-C02-M025/01.04.2021 г. чрез писмо изх. № 26-Ц-505/29.03.2021 г. (л. 96) УО информира бенефициента, че следва да се възстанови сума в размер на 341 927,75 лв., представляваща общата сума на изплатените средства по подадено от бенефициента междинното искане за плащане от 25.04.2019 г.

На 12.04.2022 г. е извършена проверка на място (в изпълнение на ангажиментите по чл. 64, ал. 2 от ЗУСЕФСУ в базата на бенефициента във връзка с неизпълнение на договорните отношения от негова страна, като е констатирано, че предвиденото за закупуване оборудване не е налично. По време на проверката бенефициентът представя Споразумение от дата 08.07.2019 г. за прекратяване на договора за доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на „Робот за четиристранна обработка на метални профили“, сключен с дружеството „Каммартон България“ ЕООД, съгласно което закупения по проекта актив е върнат на доставчика, като са уредени финансовите взаимоотношения между страните - на бенефициента е възстановена цялата сума по договора. Бенефициентът не е представил финален отчет, чрез който да удостовери, че в изпълнение на договорните си задължения е доставил и въвел в експлоатация друга машина, чрез която да постигне заложените в проектното предложение цели.

Във връзка с горното било инициирано производство за прекратяване на административен договор за БФП № BG16RFOP002-3.004-0073-G02 на основание чл. 39, ал. 5 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове за споделено управление (ЗУСЕФСУ, загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г., с приложима редакция към ДВ. бр. 39 от 27 Май 2022 г.), завършило с Решение РД-02-16-55/14.01.2025 г. В решението ръководителят на управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020, е посочил, че договорът, сключен с „СТРИМОНА СТРОЙ" ЕООД (ново име „ДОВЕРИЕ 2000" ЕООД) се прекратява, с цел отстраняване на тежки последици за обществения интерес – установяване на задължение за недължимо платена сума по смисъла на чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество (наричана за краткост Наредба Н-3 от 2018 г.) в размер на 341 927,75 лв., представляваща изразходвания обществен финансов ресурс, финансиран със средствата на Европейските структурни и инвестиционни фондове по АДБФП № BG16RFOP002-3.004-0073-C02, без постигане на конкретните цели по проекта и процедурата и необосновано финансово облагодетелстване на бенефициента. Така формираният извод е аргументиран с констатираното, че: бенефициентът не е представил финален отчет на Управляващия орган и/или на упълномощените от него лица в предвидения в чл. 2.7 от Общите условия - Приложение II към договора, срок и не е изготвил мотивирано писмено обяснение, съдържащо обективни причини относно неизпълнението на това си задължение, което представлява неизпълнение на ангажиментите на бенефициента по чл. 2.8 от същите и е основание УО едностранно да прекрати АДБФП № BG16RFOP002-3.004-0073-C02, съгласно чл. 11.3 букви а) и в) от Общите условия; налице е пълно неизпълнение от страна на бенефициента на АДБФП № BG16RFOP002-3.004-0073-C02 в нарушение на чл. 2.2.3 от същия. Посочено е, че в срока за окончателно отчитане на проекта, както и до момента на издаване на решението за прекратяване на договора, бенефициентът не е доказал, че е постигнал целите на проектното предложение, респективно - заложените по проекта индикатори за резултат, като това неизпълнение директно рефлектира върху постигането на целите по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.004, респективно и на Оперативна програма „И. и конкурентоспособност" 2014-2020. В изпълнение на така описаното, с решението за прекратяване на бенефициента е отправена покана за доброволно изпълнение, с която същият е уведомен, че платените 341 927,75 лева БФП от бюджета на административен договор за БФП № BG16RFOP002-3.004-0073-C02 са недължимо платени. Решението не е оспорено, поради което Главеният Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа е издал оспорения АУПДВ.

Към датата на издаване на оспорения АУПДВ по посочените в писмото от 10.03.2025 г. (л. 110) сметки на ОПИК не е постъпило плащане от страна на бенефициента на недължимо платената сума посочена по-горе.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата: Съгласно определение № 4621 от 28.04.2026 г., на ВАС, Първо отделение, по административно дело № 3731/2026 г., жалбата срещу АУПДВ е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуален административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е

процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
По същество на спора:
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения.
Оспорения АУПДВ е издаден от компетентен орган. Главният директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност”, в качеството му на Ръководител на УО на ОПИК, е оправомощен със Заповед № РД-14- 41/29.01.2025 г. на министъра на иновациите и растежа, като на основание чл. 35, ал. 3 от Наредба № Н-3 са му предоставени правомощия да издава акт за установяване на публично вземане, въз основа на който да отчита вземане за платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз. Съгласно Решение на МС № 574 от 13.07.2016 г. и чл. 27, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа (в относимата редакция) Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност” изпълнява функциите на управляващ, съответно договарящ орган на ОПИК. По силата на чл. 3 от Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа, във вр. с чл. 25, ал. 1 от Закона за администрацията, ръководител на Министерството на иновациите и растежа е Министърът на иновациите и растежа.
Оспореният акт е издаден в изискуемата от закона писмена форма и съдържа всички изискуеми от закона реквизити, съгласно чл. 59, ал. 2 Административнопроцесуалния кодекс. Същото съдържа конкретни фактически установявания, които ръководителят на УО на ОПИК е подвел под посочените правни основания, въз основа на които е формирал властническото си волеизявление да издаде административния акт.
Безвъзмездната финансова помощ е предоставена, на основание на подписан между „СТРИМОНА СТРОЙ“ ЕООД (ново име „ДОВЕРИЕ 2000“ ЕООД) и Управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност” 2014-2020 на 27.11.2018 г. АДБФП № BG16RFOP002-3.004-0073-C02. Договорът е прекратен с цитираното, по-горе решение, на основание чл. 39, ал. 5 от ЗУСЕФСУ, съгласно който ръководителят на управляващия орган може едностранно да прекрати административния договор и за да предотврати или да отстрани тежки последици за обществения интерес“. В решението е посочено, че бенефициентът е приел отпусната с междинното плащане помощ, като от своя страна: не е отчел проекта, съгласно предвиденото в чл. 2.7 от Общите условия - Приложение II към договора; не е изпълнил заложените по проекта дейности; не е постигнал целите на проектното предложение, респективно не е постигнал заложените по проекта индикатори за резултат, като това неизпълнение директно рефлектира върху постигането на целите, по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOPQ02-3.004, респективно и на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020. Изтъкнато е, че така установеното компрометира напълно вложената инвестиция до степен на тежко увреждане на обществения интерес - изразходването на обществен ресурс без постигане на конкретните цели по проекта води до тежки последици за общността и е в противоречие с ценностите на Съюза. Въз основа на така установеното е прието, че предоставянето на безвъзмездна финансова помощ е в нарушение на нормативните правила регламентиращи, правото тя да бъде получена, което представлява и нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗУСЕФСУ.
С визираното решението за прекратяване на АДБФП управляващият орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност” 2014-2020, на основание чл. 35, ал, 1, т. 2, предложение първо и ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. е уведомил бенефициента „СТРИМОНА СТРОЙ“ ЕООД (ново име „ДОВЕРИЕ 2000“ ЕООД), че следва да възстанови финансовата подкрепа от 341 927,75 лв., тъй като същата е

неправомерно получена. На основание чл. 43 от Наредбата на дружеството е даден срок за изпълнение от 14 дни. С издаването на решението, предоставената безвъзмездно финансова помощ, се трансформира в публично държавно вземане, съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК. При липса на доброволно изпълнение на публичното държавно вземане се издава АУПДВ, на основание чл. 35, ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г.
Решение № РД-02-16-55/14.01.2025 г. на управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност” 2014-2020 не е оспорено и е влязло в сила.
След като е изтекъл срокът за доброволно погасяване на публичното задължение, и такова не е осъществено от страна на „СТРИМОНА СТРОЙ“ ЕООД (ново име „ДОВЕРИЕ 2000“ ЕООД), УО на ОПИК е инициирал производство за издаване на акт за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 24, ал. 1 от АПК, като на 10.03.2025 г. е изпратено писмо с рег. № 26-Б-821/10.03.2025 г., в изпълнение на задължението за уведомяване по чл. 26, ал. 1 от АПК (л.110 от делото). Същото е връчено на управителя на дружеството на 12.03.2025г. В указания срок бенефициентът не е представил възражение и не е възстановил недължимо платената и неправомерно усвоена сума, поради което е издаден и оспорения АУПДВ.
Настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания казус оспорващият е следвало да релевира доводите, изложени в жалбата, в производство по оспорване на Решение № РД-02-16-55/14.01.2025 г. След като решението за прекратяване на АДБФП е влязло в сила, Главният Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа, действайки в условията на обвързана компетентност и на основание чл. 35, ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г., законосъобразно е издал оспорения АУПДВ.
Независимо от изложеното, за пълнота съдът намира, че следва да изложи доводи за неоснователност на релевираните в жалбата оплаквания.
Жалбоподателят поддържа, че основно релевантно обстоятелства в случая е, че машината е била доставена и верифицирана от УО. Впоследствие, действително договорът с доставчика „Каммартон България" ЕООД е бил прекратен, но причината е била констатирана техническа неизправност в машината. Твърди се още, че стопанската дейност на дружеството била засегната от икономическата криза във връзка с пандемията COVID19 и това била причината да не проведе нова процедура за избор на доставчик. Изтъква, че тези обстоятелства са и причината от страна на „Стримона Строй" ЕООД да не бъде подаден финален отчет, както и да не се изпълнят заложените по процедурата индикатори. Позовавайки се на чл. 6.5 от административния договор бенефициентът счита, че са налице форсмажорни обстоятелства и усвоените средства не следва да се възстановяват. В заключение се навежда довод, че съгласно член 14 параграф 5 от Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията задължението за поддържане на инвестицията се счита за изпълнено, когато придобития актив е заменен поради повреда.
С така изложената последователност от факти жалбоподателят упорито, но неуспешно се стреми да обоснове липса на субективно отношение и воля за неизпълнение на договорните си задължения. От събраните по делото доказателствата безспорно се установява, че „Стримона Строй" ЕООД е разполагало с период от повече от осем месеца, в които и проведе нова процедура за избор на изпълнител - считано от момента на прекратяване на договора с доставчика „Каммартон България" ЕООД (08.07.2019 г.) до датата на обявяването на извънредно положение във връзка с пандемията от

COVID-19 (13.03.2020г.). Наред с това, изпълнението на проекта е спряно (по искане на дружеството) за срок от два месеца - от 13.03.2020г. до 13.05.2020 г. (Писмо изх. № 26-С-505/30.06.2020г. изпратено с кореспонденция № BG16RFOP002-3.004-0073-C01-M020/01.07.2020), с което срокът за изпълнение на проекта и срокът за представяне на финален отчет са били автоматично удължени с два месеца. В рамките на целия период за изпълнение „Стримона Строй“ ЕООД на нито един етап не е уведомило УО за възникналите затруднения – нито относно наличието и естеството на повредата в машината, нито относно датата на предявената рекламация. Следва да се има предвид също, че както обявяването и провеждането на процедури за избор на изпълнител, така и отчитането на проекти по ОПИК се осъществяват изцяло по електронен път, поради което същите не са били възпрепятствани от въведените противоепидемични мерки. При тези данни не може да се приеме, че обявяването на извънредното положение е обусловило обективна невъзможност за избор на нов доставчик, респективно за отчитане на дейностите в установения краен срок (27.09.2020 г.). Затрудненото финансово състояние или липсата на собствени средства също не представляват основание за освобождаване от отговорност за неизпълнение на договора, още повече че бенефициентът е получил в пълен размер заявеното финансиране. Аналогично, липсата на умисъл е правно ирелевантна, доколкото вината под формата на умисъл не е елемент от фактическия състав на визираната договорна отговорност.
Неоснователно е позоваването на разпоредбата на чл. 6.5 от административния договор, предвиждаща освобождаване от задължението за възстановяване на безвъзмездната помощ при настъпване на извънредни обстоятелства, които бенефициентът при полагане на дължимата грижа не е могъл или не е бил длъжен да предвиди. Цитираната клауза регламентира единствено хипотезите на неизпълнение на заложените индикатори (визирани в чл. 6.3) в рамките на тригодишния период на устойчивост. Същата е неприложима по отношение на задължението за изпълнение на самия проект в уговорения срок, като отделно от това бенефициентът не е доказал пряка причинно-следствена връзка между извънредното положение и неизпълнението. Така също, неоснователно е и възражението, основано на правото за замяна на повреден актив по чл. 14, пар. 5 от Регламент (ЕС) № 651/2014. Това право не е оспорено от административния орган, но релевантният за спора факт е, че такава замяна реално не е осъществена и не е удостоверена при извършената на 12.04.2022 г. проверка на място, нито в УО е постъпвала информация от „Стримона Строй“ ЕООД за предприети действия в тази насока.
Настоящият съдебен състав намира за неоснователни и доводите в жалбата, че договорните условия са изпълнени поради верифицирането на подадения междинен технически отчет от 25.04.2019г. Посочената верификация е извършена единствено въз основа на документална проверка, без да е осъществена проверка на място, поради което физическото наличие и функционирането на машината никога не са били удостоверени от УО на ОПИК.
Предвид изложеното, съдът намира, че нито в жалбата, нито по време на проведеното съдебно производство са наведени доводи, които да съдържат обективни причини, относно неизпълнението задължението за представяне на финален отчет, както и за цялостното неизпълнение на проекта.
Съобразявайки събраните доказателства и предвид на направения по-горе анализ, съдът намира, че в случая оспорения акт е издаден от компетентен орган, в

предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално-правните разпоредби, поради което следва жалбата следва да бъде отхвърлена.
С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. От страна на същия своевременно е поискано юрисконсултско възнаграждение, поради което съдат дължи присъждането му, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, в размер на 130 лева, с равностойност в евро – 66,47 евро.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 11 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Доверие 2000“ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане АУПДВ №РД-02-16-690/23.04.2025г., издаден от Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.
ОСЪЖДА Доверие 2000“ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерството на иновациите и растежа сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и 47 цента), представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..